

החצוצרות של משה - ולדורות

א. במדבר | פרק י'

ד. רמב"ם | הלכות כלי המקדש, פרק ג'

ה. בימי המועדות כולם ובראשי חדשים היו הכהנים תוקעים בחצוצרות בשעת הקרבן והלויים אומרים שירה שנאמר וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצוצרות, החצוצרה היתה נעשית מן עשת של כסף, עשה אותה מן הגרוטאות של כסף כשירה, משאר מיני מתכות פסולה, והחליטין שהיו מנגנין בהן היה אבוב שלהן של קנה, מפני שקולו ערב ולא היה מחלק אלא באבוב יחידי מפני שהוא מחלק יפה.

ה. ספרי במדבר | פרשת בהעלותך פסקא עה

והיו לכם לחוקת עולם למה נאמר לפי שהוא אומר עשה לך שתי חצוצרות כסף שומע אני הואיל ועשה אותם יהיו ירושה לבניו ת"ל והיו לכם: לחקת עולם לדרתיכם [לחקה ניתנו לדורות ולא מתנה לדורות] מיכן אמרו כל הכלים שעשה משה במדבר כשרים היו לדורות חוץ מן החצוצרות.

ו. רמב"ם | הלכות תעניות, פרק א'

הלכות תעניות. מצות עשה אחת והיא לזעוק לפני ה' בכל עת צרה גדולה שלא תבא על הצבור. וביאור מצוה זו בפרקים אלו.

א. מצות עשה מן התורה לזעוק ולהריע בחצוצרות על כל צרה שתבא על הצבור, שנאמר (במדבר י') על הצר הצורר אתכם והרעותם בחצוצרות, כלומר כל דבר שייצר לכם כגון בצורת ודבר וארבה וכיוצא בהן זעקו עליהן והריעו.

ד. ומדברי סופרים להתענות על כל צרה שתבוא על הצבור עד שירוחמו מן השמים, ובימי התעניות האלו זועקין בתפלות ומתחננים ומריעין בחצוצרות בלבד, ואם היו במקדש מריעין בחצוצרות ובשופר, השופר מקצר והחצוצרות מאריכות, שמצות היום בחצוצרות, ואין תוקעין בחצוצרות ושופר כאחד אלא במקדש שנאמר (תהלים צ"ח) בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'.

ז. פירוש המשנה לרמב"ם | ר"ה פרק ג

[ג] סדר זה לא היה אלא במקדש שנ' בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'. אבל שלא במקדש אין תוקעין בראש השנה אלא בשופר בלבד. ואין תוקעין בתעניות אלא בחצוצרות לפי שאין תענית אלא בצרת צבור, והרי אמר ה' על הצר הצורר אתכם והרעותם בחצוצרות.

(א) וידבר ה' אל משה לאמר: (ב) עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמשע את המחנות: (ג) ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד: (ד) ואם באחת ותקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל: (ה) ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה: (ו) ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה ותקעו למסעיהם: (ז) ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו: (ח) ובני אהרן הפהנים ותקעו בחצוצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם: (ט) וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצרר אתכם והרעתם בחצוצרות ונוכרתם לפני ה' אלהיכם ונושעתם מאיביכם: (י) וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצוצרות על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני ה' אלהיכם: פ

ב. אבן עזרא | שם

(ח) והיו לכם לחקת עולם כי המחנות נוסעים להלחם. הלא תראה דברי משה נסוע הארון. והנה פי' זאת החוקה, שתעשו כן שריעו הכהנים בחצוצרות בלכתם למלחמה להלחם אל ארץ אויביהם, וכן כי יבא אויב צאלכס ותצואו למלחמה עמו:

(ט) ומזכרתם כי עשיתם מה שזוהי לכם השם הנכבד. גם התרועה זכר לנפשות לזעוק לשם:

(י) וזיוס שמחתכם וצמועדיכם - ששבתם מארץ אויב, או נלחתם האויב הצא עליכם וקצעתם יוס שמחה כימי פורים ושבעת ימי חזקיה (ס"א חוכה) שמחה. רק המעתיקים פירשו וזיוס שמחתכם - שבת. התקיעה שישמעו ישראל וידעו כי העולות יקריבו ויכחו לצס לשם:

ג. ספר המצוות | מצות עשה נט

והמצוה הנ"ט היא שצונו לתקוע בחצוצרות במקדש עם הקרבת כל קרבן מקרבני המועדים והוא אמרו ית' (שם י') וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצוצרות. ובבאור אמרו (ר"ה ב) שמצות היום בחצוצרות. וכבר התבארו משפטי מצוה זו בספרי וראש השנה (כו ב, כז א, כט א) ותענית. וכן אנחנו מצווים לתקוע בחצוצרות בעתות הצורך והצרות כשנצעק לפני השם יתעלה והוא אמרו (שם) וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצורר אתכם וגו':

